

TERRANOVA v. ITALIJA

(Eur. Court H.R., 4. 12. 1995, Series A no. 337-B)

[Gospod Giuseppe Terranova je upokojenec (nekdanji občinski uslužbenec), živeč v Messini.

25. 4. 1985 se je obrnil na Revizijsko sodišče v Rimu zaradi sodne kontrole odredbe Finančnega ministrstva, s katero so ugodili njegovi prošnji po večji pokojnini, hkrati pa od njega zahtevali, naj vrne polovico denarja, ki ga je pred kratkim prejel, kot povračilo za nepravilnost, povzročeno tekom njegovega dela, ki ga je opravljal kot uradnik. Gospod Terranova je podal pritožbo 3. 5. 1985.

20. 11. 1985 je prosil za določitev datuma obravnave. Tretji oddelek Revizijskega sodišča je 24. 1. 1986 prejel prosilčevo uradno kartoteko, poslano s strani Finančnega ministrstva.

Primer je bil 17. 10. 1988 poslan Pravnemu oddelku Revizijskega sodišča v Palermu, ki je bilo v skladu z odločbo Ustavnega sodišča št. 270 z dne 25. 2. 1988 pristojno tudi za spore med upravnimi oblastmi in državnimi uslužbenci ali regionalnimi predstavniki Sicilije.

26. 10. 1992 je predsednik oddelka obravnavo primera odredil za 2. 3. 1993. Na njej je sodišče ugotovilo, da ni pristojno in pritožbo zavrglo. Sodba je bila vpisana 15. 6. 1993 v sodni register.]

Postopek pred Evropsko komisijo za človekove pravice

[Prošnja je bila pri Evropski komisiji za človekove pravice podana 11. 6. 1990. Dopustili so jo 6. 9. 1994. Po neuspelem poskusu doseči poravnavo, je Komisija za človekove pravice dne 7. 12. 1994 podala poročilo, kjer je navedla dejstva primera in soglasno mnenje, da je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Primer je prišel pred Sodišče 7. 3. 1995.]

Sodba

[Obdobje, ki ga je potrebno upoštevati, se je pričelo 3. 5. 1985, ko je bila pritožba gospoda Terranove zabeležena v registru Revizijskega sodišča, in se končalo 15. 6. 1993, ko je bila zavržena prošnja spravljena v register. Gre za dobo osmih let in enega meseca.

Razumnost dolžine postopka je bilo potrebno opazovati tudi v luči okoliščin primera, zlasti glede zapletenosti in postopanja pritožnika ter odgovornih uradnih oseb.

Evropsko sodišče za človekove pravice je opomnilo, da je Tretji oddelek Revizijskega sodišča v Rimu čakal vse do 17. 10. 1988, preden je primer poslal Pravnemu oddelku istega sodišča v Palermo, in da je slednji čakal vse do 26. 10. 1992, preden je določil dan obravnave. Prišlo je tudi do tri mesečne zamude pri objavi odločitve Revizijskega sodišča.

Sodišče je ocenilo, da četudi bi pritožnik prosil za dan obravnave pred 20. 11. 1985, mu Revizijsko sodišče ne bi moglo ustreči, saj takrat še ni imelo njegovega sodnega spisa.

Navedeni rok, dolg osem let in en mesec, Sodišče ne more imeti za razumnega, glede na to, da primer ni bil zapleten in da je bil edini kamen spotike vračilo polovice odškodninske vsote.

Prišlo je do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije.

Gospod Terranova je zahteval odškodnino v višini 50.000.000 italijanskih lir. Vsota naj bi pokrila pripadajoč mu pokojninski bonus (ob upoštevanju inflacije in zakonitega tečaja) ter odškodnino za nepremoženjsko škodo in stroške poštnine. Evropsko sodišče za človekove pravice je menilo, da pritožnik ni uspel dokazati, da je utrpel premoženjsko škodo, pač pa mu je sodišče priznalo nepremoženjsko škodo in mu prisodilo odškodnino v višini 20.000.000 italijanskih lir (50. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah).]